

ע"פ 4009/24 - עטווה אבו עראר, שפיק אבו עראר נגד מדינת ישראל, מוחמד עבו ערר, אוסמא אבו ערר

בית המשפט העליון

ע"פ 4009/24

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

המבקשים: 1. עטווה אבו עראר
2. שפיק אבו עראר

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. מוחמד עבו ערר
3. אוסמא אבו ערר

בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל שהוטל על
המערער בגזר דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע
בת"פ 43271-05-21 ובת"פ 11927-06-21 מיום
12.5.2024 שניתן על ידי כב' השופט א' ביתן

תאריך הישיבה: י"ב באייר התשפ"ד (20.5.2024)

בשם המבקשים: עו"ד בועז קניג
בשם המשיבה 1: עו"ד לינור בן אוליאל

החלטה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר לתקופה של חמש וחצי שנים שהוטל על המבקשים. המבקשים הורשעו
כל אחד בנפרד בעבירות של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) וחבלה בכוונה

המבקשים הגישו ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין ובא כוחם טען בדיון שלפניי כי יש מקום לעכב את ביצוע העונש, וזאת הן לאור סיכויי הערעור והן מאחר שהמבקשים נעדרי עבר פלילי, היו משוחררים בתנאים במהלך ניהול ההליך הפליל בעניינם ויש לאפשר להם להגיע לדיון בערעור לפני שהתחילו לרצות את עונש המאסר שהוטל עליהם.

המשיבה התנגדה לבקשה והפנתה לכלל לפיו לנאשם שהורשע בפלילים לא עומדת עוד ככלל חזקת החפות, ועליו לשאת בעונש באופן מיידי.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי דין הבקשה להידחות. אכן כפי שציינה באת כוח המשיבה, למבקשים לא עומדת עוד חזקת החפות. העבירה שבה הם הורשעו היא עבירה חמורה הכרוכה בשימוש בנשק. אכן, המבקשים לא הורשעו בפלילים בעבר והם אף שוחררו בתנאים מגבילים במהלך ניהול ההליך. יחד עם זאת, לאור חומרת העבירות, לאור העובדה שהן בוצעו לכאורה לפני זמן לא רבולאור האינטרס הציבורי כי מי שהורשע בדינו יתחיל לשאת את עונשו בסמוך לאחר מכן-אני סבורה כי כפי שהבהרתי בראשית הדברים - אין לקבל את הבקשה.

המבקשים יתייצבו לביצוע עונש המאסר ביום 21.7.2024 בכלא "דקל" בבאר שבע, או בכלא אחר לפי הוראת שב"ס. כל תנאי השחרור שחלו על המבקשים יעמדו בעינם עד להתייצבות המבקשים במאסר.

ניתנה היום, י"ב באייר התשפ"ד (20.5.2024).

שׁוֹפֵט